

תלמודו בידו

יבמות

דף קד עמוד ב

א] אלו דברים בחליצה מעכבים, ומניין ?

ב] האם אֵלם ואלמת, חרש או חרשת כשרים לחליצה, ומדוע ?

ג] האם בלילת המנחה והקטרת אימורים מעכבות ?

ד] כיצד מתקדשים שתי הלחם של עצרת בקדושת הגוף ?

א] חליצה: חליצת הנעל מרגל היבם, מעכבת.

רקיקה: לר' אליעזר, מעכבת. שנאמר "ככה יעשה", "ככה" משמע עיכוב, ו"יעשה" מלמד שכל דבר שהוא מעשה מעכב.

לר' עקיבא, אין הרקיקה מעכבת, שנאמר "ככה יעשה לאיש", שרק דבר שהוא מעשה בגוף האיש מעכב.

קריאה: קריאת "ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו", אינה מעשה ואינה מעכבת.

ב] פסולים. שהיבם אינו יכול לקיים "ואמר לא חפצתי", והיבמה לקיים "ואמרה ככה". ואף שהקריאה אינה מעכבת באדם שיכול לדבר, מעכבת במי שאינו יכול לדבר.

ג] בלילת המנחה: אינה מעכבת, ובלכד שראויה לבלילה, שאינה יותר מששים עשרונים. הקטרת אימורים: אם האימורים קיימים, אין לאכול מבשר הקרבן עד שיקטירו. נאבדו או נטמאו, אין הקטרתם מעכבת את אכילת הבשר.

ד] רבי: בשחיטת כבשי שלמי עצרת, וזריקת דמן לשמן [אך לא בתנופתן עם הכבשים]. שחטן לשמן אך זרק דמן שלא לשמן, הלחם קדוש בקדושת הגוף, ליפסל אם יצא מחוץ לעזרה או בלינה, אך אינו ניתר באכילה. ר"א בר' שמעון: שחט לשמן וזרק לא לשמן, אין הלחם קדוש בקדושת הגוף.